

[Kaj Rasmussen.]

mens Uddannelsesfond skulle derefter kun kunne fås i læretidens skoleperioder. For mit eget vedkommende tror jeg, at det vil være meget rigtigt og nyttigt at overveje en sådan tanke, og jeg vil gerne spørge ministeren, om han på stående fod kan og vil udtale sig om dette problem.

Der bliver også ofte sagt, at erhvervsarbejde i forbindelse med videregående uddannelser er stigende. Hvis det er rigtigt, er der ikke den rigtige sammenhæng i den eksisterende støtteordning for de videregående uddannelser. Erhvervsarbejde sinker uddannelsens udnyttelse, og det betyder også, hvilket er meget væsentligt i disse år, en alt for ringe udnyttelse af uddannelsesinstitutionernes kapacitet. Derfor vil det nok ud fra en samfundsmæssig betragtning kunne betale sig at hæve støttens størrelse, således at den kommer til på rimelig og naturlig måde at korrespondere med de udgifter, som almindelig levefod forudsætter. Og er det ikke sådan i dag, at støtten, den maksimale støtte, fra Ungdommens Uddannelsesfond kun dækker omkring halvdelen eller ca. halvdelen af normale leveomkostninger? Jeg har for mit vedkommende en fornemmelse af, at det rent faktisk forholder sig sådan.

Samfundet har en naturlig interesse i, at unge fra hjem med dårlige økonomiske vilkår får uddannelse, og af denne grund er det meget vigtigt, at Ungdommens Uddannelsesfond bliver indrettet således, at unge fra disse økonomisk meget svage hjem får ret så megen hjælp, at de herigennem får lysten til at gå i gymnasiet f. eks. stimuleret. Jeg går ud fra, at det ikke mindst er disse unge, ministeren har haft i tankerne, da overvejelserne om eventuelle ændringer strejfede undervisningsministeren.

Der er en sammenhæng mellem kortvarige og langvarige videregående uddannelser. Økonomiske besværligheder hindrer mange gode unge i at få den helt rigtige uddannelse, fordi hjemmenes økonomi simpelt hen ikke tillader en langvarig uddannelse. Og selv om der i øjeblikket ydes mange millioner til Ungdommens Uddannelsesfond fra samfundets side, er der lang vej igen, inden vi er ved målet.

Den sociale skævhed i uddannelsen er for

mig noget meget afgørende i hele dette billede. Skal støtten til både skoleelever, lærlinge, gymnasieelever og studerende virkelig forbedres, bliver der uden tvivl tale om en kraftig stigning i statens udgifter. Det er derfor absolut nødvendigt, at udgangspunktet for bevillingen af disse flere millioner er i orden. Derfor bør vi efter min mening afvente von Eyben-udvalgets betænkning. Vi får her den rigtige og bedste udgangsposition for at forbedre Ungdommens Uddannelsesfond, og derfor kan mit parti tilslutte sig, at vi først tager denne diskussion og denne udvidelse af fonden i folketingsåret 1967-68.

Enggaard: Med det fremsatte forslag om forlængelse af loven om Ungdommens Uddannelsesfond har undervisningsministeren jo ønsket, at den egentlige revision af loven først finder sted, når resultatet foreligger af det arbejde, som et udvalg har været i gang med siden 1965. Jeg kan meget vel se, at det kan være en rimelig ting ikke her ved dette lovforslags behandling at indføre sådanne ting, der kommer i konflikt med de principper, som udvalget eventuelt finder frem til. Ja, det ved vi jo desværre meget lidt om, bortset fra visse presseforlydender om, at en positiv stilling til retsprincippet synes at være på vej. Men uanset de hensyn, som jeg altså mener man nok kan vise arbejdet i det såkaldte von Eyben-udvalg, selv om det ikke er blevet færdigt til den stipulerende tid, burde man nok kunne tage visse enkeltheder op nu ved behandlingen af lovforslaget.

Vi vil i venstre lægge vægt på, at der i forbindelse med et udvalgsarbejde kan blive mulighed for at tage i første række 3 forhold op til drøftelse med henblik på, om disse ting kunne ændres allerede nu. Det er dels ting, som hører til den administrative side af loven, og som altså ikke findes i paragrafferne, dels er det lovens § 4 a om garantier for lån til studerende. Vi ser gerne en drøftelse af de såkaldte brudeklæringer, som er et resultat af den administrative praksis i Ungdommens Uddannelsesfond, hvor man lægger hjemmets økonomiske forhold til grund for støtten, uanset om det f. eks. drejer sig om ugifte unge på 24 år. Jeg tror, at dette system er uheldigt, fordi det frister til uberettiget at afgive sådanne